1 Ganesha Atharva Sheersham

1.1 Anuvaka 0

ॐ भ॒द्रङ् कर्णेभिश् शृणु॒ यामं देवाः ।
भ॒द्रं पंश्ये मा॒क्ष भि॒र्य जंत्राः ।
स्थि॒रै रङ्गैँस् तुष्टु॒वागं् संस्त॒ नूभिः॑ ।
व्यशेंम दे॒वहिं॑ तं॒यँ दायुः॑ ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रों॑ वृ॒द्धश्रंवाः ।
स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्व वेंदाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यों॒ ,अरिंष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पतिंर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-श्शान्ति॒-श्शान्तिः॑ ॥

1.2 Anuvaka 1

ओन् नमंस्ते ग॒णपंतये ।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्ष॒न् तत्त्वंमसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒ङ् कर्ता॑ ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वलं॒ हर्ता॑-ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒न् धर्ता॑-ऽसि ।
त्वमेव सर्वङ् खल्विदं॑ ब्रह्मा॒सि ।
त्वं साक्षा दात्मां॑-ऽसि नि॒त्यम् ॥ 1 ॥

1.3 Anuvaka 2

ऋतं वच्मि । सत्यं-वच्मि ॥ 2 ॥

1.4 Anuvaka 3

अव त्वं माम् । अवं वक्तारम् ।
अवं श्रोतारम् । अवं दातारम् । अवं धातारम् ।
अवानू चा नमव शिष्यम् । अवं पश्चात् तात् ।
अवं पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् ।
अवं दक्षिणात्तात् । अवं चोर्ध्वात्तात् ।
अवा धरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहिं समन्तात् ॥ 3 ॥

1.5 Anuvaka 4

त्वं वान् मयस् त्व-ञ्चिन्मयः ।
त्व मानन्द मयस् त्वं ब्रह्ममयः ।
त्वं सच्चिदा नन्दाद् वितीयो-ऽसि ।
त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

त्वञ् ज्ञान मयो विज्ञा नंम यो॒-ऽसि ॥ ॥

1.6 Anuvaka 5

सर्वञ् जगदिदन् त्वंत् तो जा॒यते ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वंत् तस् ति॒ष्ठति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयि लयं मेष्य॒ति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयिं प्रत् ये॒ति ।
त्वं भूमि रापो-ऽनलो-ऽनिंलो न॒भः ।
त्वञ् चत्वारि वाँक् पदा॒नि ॥ 5 ॥

1.7 Anuvaka 6

त्वङ् गु॒ण त्रंयाती॒तः । त्वं अवस्था त्रंयाती॒तः ।
त्वन् दे॒ह त्रंया ती॒तः । त्वङ् का॒ल त्रंयाती॒तः ।
त्वं मूला धारस् थितों-ऽसि नि॒त्यम् । त्वं शक्ति त्रंयात्म॒कः ।
त्वां-योंगिनो ध्यायंन्ति नि॒त्यम् ।
त्वं ब्रह्मा त्वं विँष्णुस् त्वं रुद्रस् त्व मिन्द्रस् त्व मग्निस्
त्वं वाँयुस् त्वं सूर्यस् त्वञ् चन्द्रमास् त्वं ब्रह्म॒ भूर्भुव॒स् स्वरोम् ॥ 6 ॥

1.8 Anuvaka 7

ग॒णादिं पूर्वं मुच्चा॒र्य॒ व॒र्णादिन् तद न॒न्तरम् ।
अनुस् वारः पर॑ त॒रः । अर्धेँन् दुल॒ सितम् ।
तारे॑ण ऋ॒द्धम् । एतत् तव मनु॑स्व रू॒पम् ।
गकारः पूँर्व रू॒पम् । अकारो मध्य॑म रू॒पम् ।
अनुस् वारश् चाँन् त्य रू॒पम् । बिन् दुरुत्त॑र रू॒पम् ।
नाद॑ः सन्धा॒नम् । सगं् हि॑ता स॒न्धिः ।
सैषा गाणे॑श वि॒द्या । गण॑क ऋ॒षिः ।
निचृद् गाय॑त्रीच् छ॒न्दः । श्री महा गणपति॑र् देवता ।
ओ-ङ्ग-ङ्ग॒णप॑तये नमः ॥ 7 ॥

1.9 Anuvaka 8

एक द॒न्ताय॑ वि॒द्महे॑ वक्र तु॒ण्डाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दन्ती प्रचो॒दयाँत् ॥ 8 ॥

1.10 Anuvaka 9

एक द॒न्तञ् च॑तुर् ह॒स्तं॒ पा॒श म॑ङ्कुश॒ धारि॑णम् ।
रद॑ञ्च॒ वर॑दं ह॒स्तै॒र् बि॒भ्राणं॑ मूष॒ कध्व॑जम् ।
रक्तं॑ ल॒म्बोद॑रं शू॒र्प॒ कर्णकं॑ रक्त॒ वास॑सम् ।

रक्तं ग॒न्धानु॑ लिप्ता॒ङ्गं॒ र॒क्त पु॑ष्पैस् सु॒पूजि॑तम् ।
भक्ता॑नु॒ कम्पि॑नन् दे॒व॒ञ्ज॒ गत् का॑रण॒ मच्यु॑तम् ।
आवि॑र् भू॒तञ्च॑ सृ॒ष्ट्या॒दौ॒ प्र॒कृतेः॑ पुरु॒ षात्प॑रम् ।
एव॑न् ध्या॒यति॑ यो नि॒त्यं॒ स॒ योगी॑ योगि॒नां वँ॑रः ॥ 9 ॥

1.11 Anuvaka 10

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथ पतये
नमस्ते-ऽस्तु लम्बोद रायैक दन्ताय विघ्न विनाशिने
शिवसुताय श्री वरद मूर्तये॒ नमो नमः ॥ 10 ॥

1.12 Anuvaka 11

एतद थर्व शीर्षं योऽधी॒ते स ब्रह्म भूयां॑य क॒ल्पते ।
स सर्व विघ्नैँर्न बा॒ध्यते । स सर्व त्रसुखं॑ मेध॒ते ।
स पञ्च महापापाँत् प्रमु॒च्यते ।
सा॒य मंधीया॒नो॒ दिवसकृतं पापं॑न् नाश॒यति ।
प्रा॒त रं॑धीया॒नो॒ रात्रिकृतं पापं॑न् नाश॒यति ।
सायं प्रातः प्रं॑युञ्जा॒नो॒ पापो-ऽपां॑पो भ॒वति ।
सर्व त्राधी यानो ऽपविं॑घ्नो भवति । धर्मार्थ काम मोक्षं॑ञ्च वि॒न्दति ।
इदम थर्व शीर्ष मशिष्यायं॑ न दे॒यम् ।
यो यदि मो॑हाद् दा॒स्यति स पापी॑यान् भ॒वति ।

सहस्रा वर्त नाद्यं यङ्कामं मधी॒ते तन्त मनेंन सा॒धयेत् ॥ 11 ॥

1.13 Anuvaka 12

अनेन गणपति मंभि षि॒ञ्चति स वाग्मी भ॒वति ।
चतुर् थ्या मनंश् नन् ज॒पति स विद्यां वान् भ॒वति ।
इत्य थर्वंण वा॒क्यम् ।
ब्रह्माद्या॒ वरंणं वि॒द्यान् नबि भेति कदांच ने॒ति ॥ 12 ॥

1.14 Anuvaka 13

यो दूर्वाङ् कुंरैर्य॒ जति स वैश्रव णोपंमो भ॒वति ।
यो लांजैर् य॒जति स यशोंवान् भ॒वति । स मेधांवान् भ॒वति ।
यो मोदक सहस्रेंण य॒जति स वाञ्छित फलमं वाप्नो॒ति ।
यस् साज्य समिंद् भिर् य॒जति स सर्वं लभते स संर्वं ल॒भते ॥ 13 ॥

1.15 Anuvaka 14

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्रांह यि॒त्वा सूर्य वर्चंस्वी भ॒वति ।
सूर्यग्रहे मंहा न॒द्यां प्रतिमा सन्निधौ वा ज॒प्त्वा सिद्ध मंन्त्रो भ॒वति ।
महा विघ्नांत् प्रमु॒च्यते । महा दोषांत् प्रमु॒च्यते ।

महा पापाँत् प्रमु॒च्यते । महा प्रत्य वायाँत् प्रमु॒च्यते ।
स सर्वं विद् भवति स सर्वं विद् भ॒वति ।
य एंवं वे॒द । इत्युंप॒निषंत् ॥ 14 ॥

1.16 Anuvaka 15

ॐ भ॒द्रङ् कर्णेभिश् शृणु॒ यामं देवाः ।
भ॒द्रं पंश्ये मा॒क्ष भि॒र्य जंत्राः ।
स्थि॒रै रङ्गैँस् तुष्टु॒वागं् संस्त॒ नूभिः ।
व्यशेंम दे॒वहिं तं॒यँ दायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रों वृ॒द्धश्रंवाः ।
स्व॒स्ति नः पू॒षा वि॒श्व वेंदाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यों॒ ,अरिंष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पतिंर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-श्शान्ति॒-श्शान्तिः ॥

2 Ganesha Sooktam

आ तू नं इन्द्र क्षु॒मन्तँं चि॒त्रं ग्रा॒भं सं गृंभाय ।
म॒हा॒ह॒स्ती दक्षिंणेन ॥ 1 ॥
वि॒द्मा हित्वाँ तुवि कू॒र्मिन् तु॒विदेँष्णं तु॒वी मंघम् ।

तु॒वि॒ मा॒त्र मवो॑भिः ॥ 2 ॥
न॒हित्वाँ शूर दे॒वान मर्ताँ॑ सो॒दित्सँन्तम् ।
भी॒मन्न गां वा॒रयँन्ते ॥ 3 ॥
एतो॒न् विन्द्रं॒ स्तवा॒ मेशाँ॑ नं॒वस्वः॑ स्व॒राजम्॑ ।
नरा धंसा मर्धि षन्नः ॥ 4 ॥
प्रस्तौ॑ ष॒दुपं गासि ष॒च्छ्र व॒त्सामं गी॒य माँनम् ।
अ॒भि राधं साजुगुरत् ॥ 5 ॥
आ नौ॑ भर॒ दक्षिंणे ना॒भि स॒व्येन॒ प्रमृंश ।
इन्द्र॒ मानो॒ वसो॒र्निभाँक् ॥ 6 ॥
उपं क्रम॒स्वा भंर धृष॒ता धृंष्णो॒ जनाँनाम् ।
अदाँ शूष्ट रस्य॒ वेदंः ॥ 7 ॥
इन्द्र॒य उ॒नुते॒ अस्ति॒ वाजो॒ विप्रैंभि॒: सनिंत्वः ।
अ॒स्माभि॒: सुतं संनुहि ॥ 8 ॥
स॒द्यो॒ जुवंस्ते॒ वाजाँ, अ॒स्मभ्यँ॑ वि॒श्वश्चँन्द्राः ।
वशैँश्च म॒क्षू जंरन्ते ॥ 9 ॥
ग॒णानाँ॑ त्वा ग॒णपंतिं हवामहे
क॒विं कंवी॒नामुंप॒मश्रंवस्तमम् ।
ज्ये॒ष्ठ॒राजं॒ ब्रह्मंणां ब्रह्मणस्पत॒
आ नंः शृ॒ण्वन्नू॒तिभिंस्सीद॒ सादंनम् ॥ 10 ॥
नि षु सीँद गणपते ग॒णेषु॒ त्वामाँहु॒र् विप्रंतमं कवी॒नाम् ।
न ऋ॒ते त्वत् क्रिंयते॒ किं च॒नारे म॒हा म॒र्कं मंघवञ्चि॒त्र मंर्च ॥ 11 ॥
अ॒भि॒ख्यानौ॑ मघव॒न् नाधं माना॒न्त् सखे॑ बो॒धि वंसुपते॒ सखीँनाम् ।

रणँ कृधि रण कृत्सत् यशुष्मा भंक्ते चिदा भंजा राये, अस्मान् ॥12॥
ॐ शान्ति-श्शान्ति-श्शान्तिः ॥

3 Purusha Sooktam

3.1 Beginning

ओं तच्छं योरावृंणीमहे । गातुं यज्ञायं ।
गातुं यज्ञपंतये । दैवीँः स्वस्तिरंस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम् ।
शन्नों अस्तु द्विपदेँ । शं चतुंष्पदे ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिंः ॥

3.2 Moolam

ओं सहस्रंशीर्षा पुरुंषः । सहस्राक्षः सहस्रंपात् ।
स भूमिं विश्वतों वृत्वा । अत्यंतिष्ठद्दशाङ्गुलम् ।
पुरुंष एवेदगं् सर्वमँ् । यद्भूतं यच्च भव्यमँ् ।
उतामृंतत्वस्येशांनः । यदन्नेंनातिरोहंति ।
एतावांनस्य महिमा ।
अतो ज्यायागं्श्च पूरुंषः ॥ 1 ॥

पादोँऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ । त्रि॒पाद॑स्या॒मृतं॑ दि॒वि ।
त्रि॒पादू॒र्ध्व उदै॒त्पुरु॑षः ।
पादोँऽस्ये॒हाऽऽभ॑वा॒त्पुनः॑ ।
ततो॒ विष्व॒ङ्व्य॑क्रामत् ।
सा॒श॒ना॒न॒श॒ने अ॒भि । तस्माँ॑द्वि॒राड॑जायत ।
वि॒राजो॒ अधि॒ पूरु॑षः । स जा॒तो अत्य॑रिच्यत ।
प॒श्चाद्भूमि॒मथो॑ पु॒रः ॥ 2 ॥

यत्पुरु॑षेण ह॒विषा॑ । दे॒वा य॒ज्ञमत॑न्वत ।
व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒दाज्यम्॑ । ग्री॒ष्म इ॒ध्मश्श॒रद्ध॒विः ।
स॒प्तास्या॑सन्परि॒धयः॑ । त्रिः स॒प्त स॒मिधः॑ कृ॒ताः ।
दे॒वा यद्य॒ज्ञं त॑न्वा॒नाः ।
अब॑ध्न॒न्पुरु॑षं प॒शुम् ।
तं य॒ज्ञं ब॒र्हिषि॒ प्रौक्षन्॑ ।
पुरु॑षं जा॒तम॑ग्र॒तः ॥ 3 ॥

तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त । सा॒ध्या ऋष॑यश्च॒ ये ।
तस्माँ॑द्य॒ज्ञात्स॑र्व॒हुतः॑ । सम्भृ॑तं पृषदा॒ज्यम् ।
प॒शूग्स्ताग्श्च॑क्रे वाय॒व्यान्॑ । आ॒र॒ण्यान्ग्रा॒म्याश्च॒ ये ।
तस्माँ॑द्य॒ज्ञात्स॑र्व॒हुतः॑ । ऋचः॒ सामा॑नि जज्ञिरे ।
छन्दाग्ँ॑सि जज्ञिरे॒ तस्माँ॑त् । यजु॒स्तस्मा॑दजायत ॥ 4 ॥

तस्मा॒दश्वा॑ अजायन्त । ये के चो॑भ॒याद॑तः ।
गावो॑ ह जज्ञिरे॒ तस्मा॑त् । तस्मा॑ज्जा॒ता अ॑जा॒वयः॑ ।
यत्पुरु॑षं॒ व्य॑दधुः । क॒ति॒धा व्य॑कल्पयन् ।
मुखं॒ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू । कावू॒रू पादा॑वुच्येते ।
ब्रा॒ह्म॒णो॑ऽस्य॒ मुख॑मासीत् । बा॒हू रा॑ज॒न्यः॑ कृ॒तः ॥ 5 ॥

ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑ । प॒द्भ्याग्ं शू॒द्रो अ॑जायत ।
च॒न्द्रमा॒ मन॑सो जा॒तः । चक्षो॒ः सूर्यो॑ अजायत ।
मुखा॒दिन्द्र॑श्चा॒ग्निश्च॑ । प्रा॒णाद्वा॒युर॑जायत ।
नाभ्या॑ आसीद॒न्तरि॑क्षम् । शी॒र्ष्णो द्यौः सम॑वर्तत ।
प॒द्भ्यां भूमि॒र्दिश॒ः श्रोत्रा॑त् ।
तथा॑ लो॒काग्ं अ॑कल्पयन् ॥ 6 ॥

वेदा॒हमे॒तं पुरु॑षं म॒हान्तम्॑ ।
आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑स॒स्तु पा॒रे ।
सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॒ धीरः॑ ।
नामा॑नि कृ॒त्वाऽभि॒वद॒न् यदास्ते॑ ।
धा॒ता पु॒रस्ता॒द्यमु॑दाज॒हार॑ ।
श॒क्रः प्रवि॒द्वान्प्र॒दिश॒श्चत॑स्रः ।
तमे॒वं वि॒द्वान॒मृत॑ इ॒ह भ॑वति ।
नान्यः पन्था॒ अय॑नाय विद्यते ।
य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः ।

तानि॒ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन् ।
ते ह॒ नाकं॑ महि॒मानः॑ सचन्ते ।
यत्र॒ पूर्वे॑ सा॒ध्याः सन्ति॑ दे॒वाः ॥ 7 ॥

3.3 Uttra Narayanam

अ॒द्भ्यः सम्भू॑तः पृथि॒व्यै रसा॑च्च ।
वि॒श्वक॑र्मण॒: समव॑र्त॒ताधि॑ ।
तस्य॒ त्वष्टा॑ वि॒दध॑द्रू॒पमे॑ति ।
तत्पुरु॑षस्य॒ विश्व॒माजा॑न॒मग्रे॑ ।
वेदा॒हमे॒तं पुरु॑षं म॒हान्तम् ।
आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑स॒: परस्तात् ।
तमे॒वं वि॒द्वान॒मृत॑ इ॒ह भ॑वति ।
नान्यः पन्था॑ विद्य॒तेय॑ऽनाय ।
प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः ।
अ॒जाय॑मानो बहु॒धा विजा॑यते ॥ 8 ॥

तस्य॒ धीरा॒: परि॑जानन्ति॒ योनिम् ।
मरी॑चीनां प॒दमि॑च्छन्ति वे॒धस॑: ।
यो दे॒वेभ्य॒ आत॑पति ।
यो दे॒वानां॑ पु॒रोहि॑तः ।
पूर्वो॒ यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒तः ।

नमो॑ रु॒चाय॒ ब्राह्म॑ये ।
रुचं॑ ब्रा॒ह्मं ज॒नय॑न्तः ।
दे॒वा अग्रे॒ तद॑ब्रुवन् ।
यस्त्वै॒वं ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात् ।
तस्य॑ दे॒वा अस॒न् वशे॑ ॥ 9 ॥

ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॒ पत्न्यौ॑ ।
अ॒हो॒रा॒त्रे पा॒र्श्वे । नक्ष॑त्राणि रू॒पम् ।
अ॒श्विनौ॒ व्यात्तम्॑ । इ॒ष्टं म॑निषाण ।
अ॒मुं म॑निषाण । सर्वं॑ मनिषाण ॥ 10 ॥

ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

4 Narayana Sooktam

ॐ ॥ स॒ह॒स्र॒शीर्ष॑ं दे॒वं॒ वि॒श्वाक्षं॑ वि॒श्वशं॑भुवम् ।
विश्वं॑ ना॒राय॑णं दे॒व॒म॒क्षरं॑ प॒र॒मं पदम् ।

वि॒श्वत॒: पर॑मान् नित्यं वि॒श्वं ना॑राय॒णग्ं हरि॑म् ।
विश्व॑मे॒ वेदं पुरु॑ष॒स् तद् विश्व-मुप॑ जीवति ।

पतिं विश्वस् यात्मेश् वरगं् शाश्वतगं् शिव-मच्युतम् ।
नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ।

नारायणपरो ज्योति रात्मा नारायणः परः ।
नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः ।

नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।
यच्चं किं चिज्जगत् सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।
अनन्त मव्ययं कविगं् समुद्रेंऽतं विश्व शंभुवम् ।

पद्म कोश-प्रती काशगं् हृदयं चाप्य धोमुखम् ।
अधो निष्ट्या वितस् यांते नाभ्या मुपरि तिष्ठति ।

ज्वाल माला कुलं भाती विश्वस् यायतनं महत् ।
सन्तंतगं् शिला भिस् तुलं बत्याको शसन् निभं ।

तस्यान्तें सुषिरगं् सूक्ष्मं तस्मिन्ँ सर्वं प्रतिंष्ठितम् ।
तस्य मध्यें महानंग्नि-र्विश्वार्चि-र्विश्वतोंमुखः ।

सोऽग्रं भुग् विभंजन् तिष्ठन् नाहां रमजरः कविः ।

तिर्य गूर्ध्व-मंधश् शायी रश्-मयंस् तस्य सन्तंता ।

सं ताप यंति स्वं देह मापां दतल मस्तंकः ।
तस्य मध्ये वह्(न्) निशिखा अणीयों र्ध्वा व्यवस्थिंतः।

नीलतों-यदं मध् यस्था-द्विध् युल्लें खेव भास्वंरा ।
नीवार शूकं वत् तन्वी पीताभाँ स्वत्य णूपंमा ।

तस्याः शिखाया मंध्ये परमाँ त्मा व्यवस्थिंतः ।
स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षंरः परमः स्वराट् ॥

ऋतगं् सत्यं पंरं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गंलम् ।
ऊर्ध्वरेंतं विंरूपाक्षं विश्वरूंपाय वै नमो नमः ॥

नारायणायं विद्महें वासुदेवायं धीमहि ।
तन्नों विष्णुः प्रचोदयांत् ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

5 Vishnu Sooktam

ॐ विष्णो॒र्नुकं॑ वी॒र्या॑णि॒ प्रवो॑चं॒ यः
पार्थि॑वानि विम॒मे रजाग्ं॑ सि॒यो
अस्क॑भाय॒दुत्त॑रग्ं स॒धस्थं॑
विचक्रमा॒णस्त्रे॒धोरु॑गा॒यो
विष्णो॑र॒राट॑मसि॒ विष्णोः॑
पृ॒ष्ठम॑सि॒ विष्णोः॒ श्नप्त्रे॑स्थो॒
विष्णो॒स्स्यूर॑सि॒ विष्णो॑र्ध्रु॒वम॑सि
वैष्ण॒वम॑सि॒ विष्ण॑वे त्वा ॥

तद॑स्य प्रि॒यम॒भिपाथो॑ अश्याम् ।
नरो यत्र॑ देव॒यवो॒ मद॑न्ति ।
उ॒रु॒क्र॒मस्य॒ स हि बन्धु॑रि॒त्था ।
विष्णो॑ प॒दे प॑र॒मे मध्व॒ उत्सः॑ ।

प्रतद्विष्णु॑स्स्तवते वी॒र्या॑य ।
मृ॒गो न भी॒मः कु॑च॒रो गि॑रि॒ष्ठाः ।
यस्यो॒रुषु॑ त्रि॒षु वि॒क्रम॑णेषु ।
अधि॑क्षि॒यन्ति॒ भुव॑नानि॒ विश्वा॑ ।
प॒रो मात्र॑या त॒नुवा॑ वृधान ।
न ते॑ मही॒त्वमन्व॑श्नुवन्ति ॥

उ॒भे तें विद्म॒ रजंसी पृथि॒व्या विष्णों देव॒त्वम् ।
प॒र॒मस्यं विथ्से ।
विचंक्रमे पृथि॒वीमे॒ष ए॒ताम् ।
क्षेत्रांय॒ विष्णु॒र्मनुंषे दश॒स्यन् ।
ध्रु॒वासों अस्य की॒रयो॒ जनांसः ।
ऊ॒रु॒क्षि॒तिगं् सु॒जनिंमाचकार ।
त्रिर्दे॒वः पृंथि॒वीमे॒ष ए॒ताम् ।
विचंक्रमे श॒तर्चंसं महि॒त्वा ।
प्रविष्णुंरस्तु त॒वस॒स्तवींयान् ।
त्वे॒षग्ग् ह्यंस्य॒ स्थविंरस्य॒ नामं ॥

अतों॑ दे॒वा अंवन्तु नो॒ यतो॒ विष्णु॑र्विचक्र॒मे ।
पृ॒थि॒व्याः स॒प्तधामंभिः ।
इ॒दं विष्णु॒र्विचंक्र॒मे त्रे॒धा निदंधे प॒दम् ।
समूंढमस्य पागं् सु॒रे ॥

त्रीणिं प॒दा विचंक्रमे॒ विष्णुंर्गो॒पा अदा॑भ्यः ।
ततो॒ धर्मांणि धा॒रयन्ं् ।
विष्णोः॒ कर्मांणि पश्यत॒ यतों॑ व्र॒तानिं पस्प॒शे ।
इन्द्रंस्य॒ युज्यः॒ सखा॑ ॥

तद्विष्णोः॑ पर॒मं प॒दगं॒ सदा॑ पश्यन्ति सू॒रयः॑ ।
दि॒वीव॒ चक्षु॒रात॑तम् ।
तद्विप्रा॑सो विप॒न्यवो॑ जागृ॒वागं॒ स॒स्समि॑न्धते ।
विष्णो॒र्यत्प॑र॒मं प॒दम् ।
पर्या॑प्त्या॒ अन॑न्तरायाय॒ सर्व॑स्तोमोऽति
रा॒त्र उ॑त्त॒म मह॑र्भवति सर्व॒स्याप्त्यै॒ सर्व॑स्य॒
जित्त्यै॒ सर्व॑मे॒व तेना॑प्नोति॒ सर्वं॑ जयति ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

6 Boo Sooktam

ओं भूमि॑र् भू॒म्ना द्यौर् व॑रि॒णाऽन् तरि॑क्षं मह॒त्वा ।
उ॒पस् थे॑ते देव्यदि ते॒ऽग् निम॑न् ना॒द-म॒न् नाद् या॒या द॑धे ॥ (1)
आऽयङ्गौः पृश् निर॑क् रमी॒ दस॑नन् मा॒तरं॒ पुन॑ ।
पि॒तरं॑ च प्र॒यन्त् सुवः॑ ॥ (2)
त्रि॒गं॒ शद् धाम॒ विरा॑जति॒ वाक् प॑त॒ङ्गाय॑ शिश् रिये ।
प्रत् य॑स्य वह॒द् युभिः॑ ॥ (3)
अ॒स्यप् प्रा॒णाद॑ पान॒त्य॑न् तश् च॑रति रोच॒ना ।
व्य॑ख् यन् मह॒षः सुव॑ ॥ (4)
यत् त्वा॑ क्रु॒द्धः प॑रो॒ वप॑ म॒न्युना॒ यद व॑र्त्या ।

सु॒ कल्पं मग्ने॒ तत्तव॒ पुन॒स् त्वोद् दीं॑पया मसि ॥ (5)
यत्तें॑ म॒न्यु पं॑रोप् तस्य पृथि॒वी मनुं॑ दध्व॒से ।
आ॒दि॒त्या विश्वे॒ तद् दे॒वा वसं॑ वश्च स॒मा भं॑रन् ॥ (6)
मनो॒ ज्योतिं॑र् जुष॒तामाज्य॒म् विच्छिं॑न्नं॒ यं॑ज्ञ॒गं् सं॑मि॒मं दं॑धातु ।
ब्रुह॒स् पतिं॑स् तनु॒ता मि॒मंनो॒ विश्वें॑ दे॒वा, इ॒हमां॑ दयन्ताम् ।
स॒प्त तें॑, अग्ने स॒मिधं॑स् स॒प्त जि॒ह्वास्॒ स॒प्तर्षं॑यस्॒ स॒प्त धामं॑ प्रि॒याणिं॑ ।
स॒प्त होत्रा॑ँस् सप्त॒ धात्वां॑ यजन्ति स॒प्त योनी॒ रा पृं॑णस्वा घृ॒तेनं॑ ।
पुनं॑ रू॒र्जा निवं॑र्त् तस्व॒ पुनं॑ रग्र इ॒षा यु॑षा । पुनं॑र्नः पाहि वि॒श्वतः॑ ।
स॒ह र॒य्या निवं॑र्त् त॒स्वाग्ने॒ पिन् वं॑स्व॒ धारं॑या ।
vish vaps niya वि॒श्व पस्॒ निंया वि॒श्व त॒स्परिं॑ ।
लेक॒स् सलें॑कस् सु॒लेक॒स् तेनं आदि॒त्या
आज्यं॑ ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु॒ केत॒स् सकेत॒स् सु॒केत॒स् तेनं आदि॒त्या
आज्यं॑ ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु॒ विवं॑स् वा॒ऽ॒ अदिं॑ति॒र् देवं॑ जूति॒स् तेनं आदि॒त्या
आज्यं॑ ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु ।
मे॒दिनीं॑ दे॒वी व॒सुन्धं॑रा स्या॒द् वसुं॑धा दे॒वी वा॒सवीं॑ ।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒ सः पिं॑तृ॒णाम् श्रोँ॑त्रं॒ चक्षु॒र्मनं॑: ॥
दे॒वी हिरं॑ण्य गर्भिणी दे॒वी प्र॒सूवं॑रीं॑ ।
दसं॑ने स॒त्यायं॑ने सीद ।
स॒मु॒द्रवं॑ती सावि॒त्री ह॒नो दे॒वी म॒ह्यगीं॑ ।
म॒हा धरं॑णी म॒होव् यथिं॑ष् ठाश्, शृ॒ङ्गे शृं॑ङ्गे य॒ज्ञे यं॑ज्ञे विभी॒ षणीं॑ ॥
इन्द्रं॑ पत्॒नी व्या॒जनीं॑ सु॒रसिं॑त इ॒ह ।
वा॒यु॒परीं॑ जल॒ शयं॑नी shvayan श्व॒यन् धा॒रा स॒त्यन् धो॒परिं॑ मेदिनी ।

श्वो॒परिं धत्तं॒ गाय ।
वि॒ष्णु॒प॒त्नीं मंहीं दे॒वीं॒ मा॒ध॒वीं मांधव॒ प्रियाम् ।
लक्ष्मीं प्रि॒यसंखीं दे॒वीं॒ न॒मा॒म् यच्युंत व॒ल्लभाम् ॥
ध॒नु॒र् ध॒रायैं वि॒द्महें सर्व सि॒द्ध्यै चं धीमहि ।
तन्नों धरा प्रचो॒दयां॑त् ।
म॒हीं दे॒वीं विष्णुंपत्नी-मजू॒र्याम् । प्र॒तीचीं मेनागं् ह॒विषां यजामः ।
त्रे॒धा विष्णुंरुरु गा॒यो विचंक्रमे । म॒हीं दिवं पृथि॒वी म॒न्तरिंक्षम् ।
तच् छ्रो॒णै ति॒श्रवं-इ॒च्छ मांना । पुण्य॒गग्॒ श्लोकं॒ यजंमानाय कृण्व॒ती ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिं: ॥

7 Neela Sooktam

ओं गृ॒णा॒हि॒ ।
घृ॒तवंती सवित॒ राधिं पत्यै॒: पयंस्वती॒ रन्ति॒ राशांनो, अस्तु ।
ध्रु॒वा दि॒शां विष्णुं प॒त् न्य घोंरा॒ऽस् येशां ना॒सहं सो॒या म॒नोतां॑ ।
बृह॒स्पतिंर् मात॒रिश् वो॒त वा॒युस् संन्धु वा॒ना वातां, अ॒भि नों गृणन्तु ।
वि॒ष्टम्भो दि॒वो ध॒रुणं: पृथि॒व्या, अ॒स्ये श्यांना॒ जगंतो॒ विष्णुंपत्नी ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिं: ॥

जा॒तवे॑दसे सु॒नवा म॒सोम॑मराती य॒तो निद॑हाति॒ वेदः॑ ।
स नः॑ पर्-ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दुरि॒ताऽत्य॒ग्निः ॥ (1)

ताम॒ग्निव॑र्णां॒ तप॑सा ज्वल॒न्तीं-वै॑रोच॒नीं क॑र्मफ॒लेषु॒ जुष्टा॑म् ।
दु॒र्गां दे॒वीग्ं शर॑णम॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑ सितर से॒ नमः॑ ॥ (2)

अग्ने॒ त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्थ् स्व॒स्ति भि॒रति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ।
पूश्च॑ पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भवा॑ तो॒काय॒ तन॑याय॒ शंयोः॑ ॥ (3)

विश्वा॑ निनो दु॒र्गहा॑ जातवे द॒ःसिन्धु॒न्न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्-षि ।
अग्ने॑ अत्रि॒वन् मन॑सा गृणा॒नोऽ स्माकं॑ बोध्य वि॒ता त॒नूना॑म् ॥ (4)

पृ॒त॒ना॒ जित॒ग्ं सह॑मान मु॒ग्र म॒ग्निग्ं हु॑वेम पर॒माथ् स॒धस्था॑त् ।
स नः॑ पर्-ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॒ क्षाम॑द् दे॒वो अति॑ दुरि॒ताऽत् य॒ग्निः ॥ (5)

प्र॒त्नोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॒हो ता॒नव्य॑श्च॒ सत्सि॑ ।
स्वाञ्चा॑ऽग्ने त॒नुवं॑ पि॒प्रय॑स् वा॒स् मभ्यं॑ च॒सौ भ॑ग॒माय॑ जस्व ॥ (6)

गोभि॒र्जुष्टं॑ मयुजो॒ निषि॑क् त॒तवे॑न्द्र विष्णो॒ रनु॒सञ्च॑रेम ।
नाक॑स्य पृ॒ष्ठ म॒भि सं॒वसा॑ नो॒वैष्ण॑वीं-लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥ (7)

ॐ का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ कन्यकु॒मारि॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दु॒र्गिः प्रचो॒दया॑त् ॥
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥

9 Sri Sooktam

ओम् ॥ हिर॑ण्यवर्णां॒ हरि॑णीं सु॒वर्ण॑रज॒ तस्र॑जाम् ।
च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं जात॑वेदो म॒ आव॑ह ॥ 1 ॥

तां म॒ आव॑ह॒ जात॑वेदो ल॒क्ष्मीमन॑पगा॒मिनी॑म् ।
यस्यां॒ हिर॑ण्यं वि॒न्देयं॒ गामश्वं॒ पुरु॑षान॒हम् ॥ 2 ॥

अ॒श्व॒पू॒र्वां र॑थम॒ध्यां ह॒स्तिना॑द प्र॒बोधि॑नीम् ।
श्रियं॑ दे॒वीमुप॑ह्वये॒ श्रीर्मा॑ दे॒वीर्जु॑षताम् ॥ 3 ॥

का॒मां सो॑स्मि॒ तां हिर॑ण्यप्रा॒कारा॑मा॒र्द्रां ज्वल॑न्तीं तृ॒प्तां त॒र्पय॑न्तीम् ।
प॒द्मे॒ स्थि॒तां प॒द्मव॑र्णां॒ तामि॒होप॑ह्वये॒ श्रियम् ॥ 4 ॥

च॒न्द्रां प्र॑भा॒सां य॒शसा॒ ज्वल॑न्तीं॒ श्रियं॑-लो॒के दे॒वजु॑ष्टामुदा॒राम् ।
तां प॒द्मिनी॑मीं॒ शर॑णम॒हं प्रप॑द्येऽल॒क्ष्मीर्मे॑ नश्यतां॒ त्वां-वृ॑णे ॥ 5 ॥

आ॒दि॒त्यव॑र्णे॒ तप॒सोऽधि॑जा॒तो वन॒स्पति॒स्तव॑ वृ॒क्षोऽथ॑ बि॒ल्वः ।
तस्य॒ फला॑नि॒ तप॒सानु॑दन्तु मा॒यान्त॑रा॒याश्च॑ बा॒ह्या अ॑ल॒क्ष्मीः ॥ 6 ॥

उपै॑तु॒ मां दे॑वस॒खः की॒र्तिश्च॒ मणि॑ना स॒ह ।
प्रा॒दु॒र् भू॒तोऽस् मि॑राष् ट्रे॒ऽस्मिन् की॒र्ति॒मृद्धिं॑ द॒दातु॑ मे ॥ 7 ॥

क्षु॒त्पि॒पा॒सा म॑लां ज्ये॒ष्ठाम॒ल॒क्षी-र्ना॑श या॒म्यहम् ।
अभू॑ति॒मस॑मृद्धिं॒ च स॒र्वां॒ निर्णु॑द मे॒ गृहात् ॥ 8 ॥

ग॒न्ध॒द्वा॒रां दु॑राध॒र्षां॒ नि॒त्यपु॑ष्टां करी॒षिणी॑म् ।
ई॒श्वरीग्ं॒ सर्व॑भूता॒नां॒ तामि॒होप॑ह्वये॒ श्रियम् ॥ 9 ॥

श्री॑र्मे भ॒जतु । अल॒क्ष्मीर्मे न॒श्यतु ।

मन॑सः॒ काम॒माकू॑तिं-वा॒चः स॒त्यम॑शीमहि ।
प॒शू॒नां रू॒पमन्न॑स्य॒ मयि॒ श्रीः श्र॑यतां॒-यशाः॑ ॥ 10 ॥

क॒र्दमे॑न प्र॑जाभू॒ता॒ म॒यि॒ सम्भ॑व क॒र्दम ।
श्रियं॑-वा॒ँसयं मे कु॒ले॒ मा॒तरं॑ पद्म॒मालि॑नीम् ॥ 11 ॥

आपः॑ सृ॒जन्तु॑स् नि॒ग्धा॒नि॒ चि॒क्ली॒ तव॑स मे॒ गृहे ।
नि च॑ दे॒वीं मा॒तरं॒ श्रियं॑-वा॒सयं मे कु॒ले ॥ 12 ॥

आ॒र्द्रां पु॒ष्करि॑णीं पु॒ष्टिं॒ पि॒ङ्ग॒लां प॑द्ममा॒लिनीम् ।
च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं-लँ॒क्ष्मीं जात॑वेदो म॒आव॑ह ॥ 13 ॥

आ॒र्द्रां-यः॒ करि॑णीं-य॒ष्टिं॒ सु॒व॒र्णां हे॑ममा॒लिनीम् ।
सू॒र्यां हि॒रण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं॒ जात॑वेदो म॒आव॑ह ॥ 14 ॥

तां म॒ आव॑ह॒ जात॑वेदो ल॒क्षीमन॑पगा॒मिनी॑म् ।
यस्यां॒ हिर॑ण्यं॒ प्रभू॑तं॒ गावो॑ दा॒स्योऽश्वा॑न्, वि॒न्देयं॒ पुरु॑षान॒हम् ॥ 15 ॥

ॐ म॒हा॒दे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ विष्णुप॒त्नी च॑ धीमहि ।
तन्नो॑ लक्ष्मीः प्रचो॒दया॑त् ॥ 16 ॥

सक्तु मिव तित उना पुनन्तो यत्र धीरा मनसा वाच मक्रत ।
अत्रा सखा॑यः सख्यानी जानते भद्रैषां॑ लक्ष्मी र्निहिता धिवाचि ॥

10 Medha Sooktam

ओं यश्छन्द॑सामृष॒भो वि॒श्वरू॑पः । छन्दो॒भ्योऽध्य॒मृता॑त्सम्ब॒भूव॑ ।
स मेन्द्रो॑ मे॒धया॑ स्पृणोतु । अ॒मृत॑स्य देव॒धार॑णो भूयासम् ।
शरी॑रं मे॒ विच॑र्षणम् । जि॒ह्वा मे॒ मधु॑मत्तमा ।

कर्णाभ्यां भूरिविश्रुवम् । ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधया पिहितः ।
श्रुतं मे गोपाय ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ओं मेधादेवी जुषमाणा न आगाद् विश्वाची भद्रा सुम नस्यमाना ।
त्वया जुष्टा नुदमाना दुरुक्तान् बृहद् वदेम विदथे सुवीराः ।
त्वया जुष्टं ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्माऽऽगतश्री रुत त्वया ।
त्वया जुष्टश्चित्रं विन्दते वसु सानो जुषस्व द्रविणो न मेधे ॥

मेधां म इन्द्रो ददातु मेधां देवी सरस्वती ।
मेधां मे अश्विनावुभावाधत्तां पुष्कर रस्रजा ।
अप्सरासु च या मेधा गन्धर्वेषु च यन्मनः ।

दैवी मेधा सरस्वती सा मा मेधा सुरभिर्जुषतागू स्वाहा ।
आ मा मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरण्यवर्णा जगती जगम्या ।
ऊर्जस्वती पयसा पिन्वमाना सा मा मेधा सुप्रतीका जुषन्ताम् ॥

मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु
मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु
मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु ॥

हंस हंसाय विद्महे परमहंसाय धीमहि ।

तन्नो॑ हंसः प्रचो॒दया॑त् ॥

ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

11 Punniyahavachanam

11.1 Pavamana Sooktam

ॐ ॥ हिर॑ण्यवर्णा॒: शुच॑यः पाव॒का
यासु॑ जा॒तः क॒श्यपो॒ यास्विन्द्र॑: ।
अ॒ग्निं या गर्भं॑ दधि॒रे विरू॑पा॒स्ता न॒
आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासा॒ग्ं राजा॒ वरु॑णो॒ याति॒ मध्ये॑ सत्यानृ॒ते,
अ॑व॒ पश्य॒ं जना॑नाम् ।
म॒धु॒श् चुत॒श् शुच॑ यो॒ याः
पा॑व॒कास्ता न॒ आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॒ण्वन्ति॑ भ॒क्षं या,
अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा भव॑न्ति ।
याः पृ॑थि॒वीं पय॑सो॒न् दन्ति शु॒क्रास्ता न॒
आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यता पश्शि॒वया॑
त॒नुवो॑ पस् पृश त॒त् वचं॑ मे ।
सर्वाग्ं॑ अ॒ग्नीग्ं॑ रप्सु॒षदो॑ हुवे वो॒ मयि॒
वर्चो॒ बल॒मो जो॒ निध॑त्त ॥

पव॑मान॒स्सुव॒र्जनः॑ । प॒वित्रे॑ण॒ विच॑र्षणिः ।
यः पोता॒ स पु॑नातु मा । पु॒नन्तु॑ मा देव ज॒नाः ।
पु॒नन्तु॒ मन॑वो धि॒या । पु॒नन्तु॒ विश्व॑ आ॒यवः॑ ।
जात॑वेदः प॒वित्र॑वत् । प॒वित्रे॑ण पुनाहि मा ।
शु॒क्रेण॑ देव॒ दीद्य॑त् । अग्ने॒ क्रत्वा॒ क्रतू॒ग्ं॒ रनु॑ ।
यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑ । अग्ने॒ वित॑त मन्त॒रा ।
ब्रह्म॒ तेन॑ पुनीमहे । उ॒भाभ्यां॑ देवसवितः ।
प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च । इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे ।
वै॒श्व॒ दे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्या गा॑त् ।

यस्यै॑ ब॒ह्वीस् त॒नुवो॑ वी॒त पृ॑ष्ठाः ।
तया॒ मद॑न्तः सध॒ माद्ये॑षु ।
व॒यग्ग् स्याम॒ पत॑यो रयी॒णाम् ।
वै॒श्वा॒न॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु ।
वातः॑ प्रा॒णेने॑ षि॒रो मय॑ो॒ भूः ।
द्यावा॑ पृथि॒वी पय॑सा॒ पयो॑भिः ।

ऋ॒तावं॑री य॒ज्ञियें॑ मा पुनीताम् ॥

बृ॒हद् भिः॑ सवि त॒स् तृभिः॑ । वर्षि॑ष् ठैर् देव॒ मन्म॑भिः ।
अग्ने॒ दक्षैः॑ पुनाहि मा । येन॑ दे॒वा, अपु॑नत ।
येनापों॑ दि॒व्यङ्कशः॑ । तेन॑ दि॒व्येन॒ ब्रह्म॑णा ।
इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे । यः पा॑वमा॒नी र॒द्ध्येति॑ ।
ऋषि॑भि॒स् सम्भृ॑त॒ग्ं॒ रसम्॑ । सर्व॒ग्ं॒ स पू॒त म॑श्नाति ।
स्व॒दि॒तं मा॑त॒रिश्व॑ना । पा॒व॒मा॒नीर्यो अ॒ध्येति॑ ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑त॒ग्ं॒ रसम्॑ । तस्मै॒ सर॑स्वती दुहे ।
क्षी॒रग्ं॒ स॒र्पिर् मधू॑ द॒कम् ॥

पा॒व॒मा॒नीस् स्व॒स्त् ययं॑नीः । सु॒दुघा॒हि पय॑स्वतीः ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑तो॒ रसः॑ । ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृतग्ं॒ हि॒तम् ।
पा॒व॒मा॒नीर्दि॑शन्तु नः । इ॒मं लो॒कमथो॑ अ॒मुम् ।
कामा॒न्थ्समं॑र् धयन्तु नः । दे॒वीर्दे॒वैः स॒माभृ॑ताः ।
पा॒व॒मा॒नीस् स्व॒स्त् ययं॑नीः । सु॒दु घा॒हि घृ॑त॒श् चुतः॑ ।
ऋषि॑भिः॒ सम्भृ॑तो॒ रसः॑ । ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृतग्ं॒ हि॒तम् ।

येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण । आ॒त्मानं॑ पु॒नते॒ सदा॑ ।
तेन॑ स॒हस्र॑धारेण । पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा ।
प्रा॒जा॒प॒त्यं प॒वित्रम्॑ । श॒तोद्या॑मग्ं हिर॒ण्मयम्॑ ।
तेन॑ ब्रह्म॒ विदो॑ व॒यम् । पू॒तं ब्रह्म॑ पुनीमहे ।

इन्द्रंस्सुनी॒ती स॒हमां पुनातु । सोमंस् स्व॒स्त्या वंरुणस् स॒मीच्याँ ।
य॒मो राजाँ प्रमृ॒ णाभिः॑ पुनातु मा ।
जा॒तवेंदा मो॒र्जयंन्त्या पुनातु । भूर्भुव॒स्सुवः॑ ॥

तच्छं॒ योरावृंणीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञायं ।
गा॒तुं य॒ज्ञपंतये । दैवीँस्स्व॒स्तिरंस्तु नः ।
स्व॒स्तिर्मानुंषेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जिंगातु भेष॒जम् ।
शं नों॑ अस्तु द्वि॒पदेँ । शं चतुंष्पदे ॥

ॐ शान्ति॒ः शान्ति॒ः शान्तिः॑ ॥

ॐ नमो॒ ब्रह्मंणे॒ नमों॑ अस्त् व॒ग्नये॒ नमः॑ पृथि॒व्यै नम॒ ओषंधीभ्यः ।
नमों॑ वा॒चे नमों॑ वा॒चस्पतंये॒ नमो॒ विष्णंवे बृह॒ते कंरोमि ॥

11.2 Vasthoshpatha Mantram

वास्तोँष्पते॒ प्रतिंजानी ह्य॒स्मान् स्वांवे॒शो अंनमी॒वो भवानः।
यत्वे मह॑े प्रति॒ तन्नों॑ जुषस्व॒ शन्नं एधि द्वि॒पदे॒ शं चतुंष्पदे।
वास्तोँष्पते श॒ग्मया स॒ꣳसदांते सक्षी॒ महिं र॒ण्वयां गातु॒मत्याँ ॥

आव॒ः , क्षेमं उ॒तयो गे॒वरंन्नो यू॒यं पांत स्व॒स्तिभि॒स् सदांनः
वास्तोँष्पते प्र॒तरंणो न एधि॒ गोभि॒रश्वे॑ भिरिन्दो ।

अ॒जरां सस्ते सख्ये स्यांम पि॒तेवें पु॒त्रान् प्रतिंनो जुषस्व ।
अ॒मी॒ व॒हा वास्तोँष्पते॒ विश्वां रू॒पाण्यां वि॒शन्न् । सखां सुशेवं एधिनः

शि॒व॒ꣳ शि॒वं भूर्भुव॒स्सुवो॒ भूर्भुव॒स्सुवो॒ भूर्भुव॒स्सुवः॑ ॥

आपो॒हिष्ठा मंयो॒ भुवः तांन ऊ॒र्जे दंधातन म॒हेरणांय चक्षंसे ॥
योवः॑ शि॒वतमो॒ रसः तस्यं भाजयते॒हनः उश॒तीरिव मा॒तरः ॥
तस्मा॒ अरंगमाम वः यस्य॒क्षयांय॒ जिन्वंथ आपों ज॒नयंथा च नः ॥

11.3 Prokshana Mantram

दे॒वस्यं त्वा सवि॒तुः प्रंस॒वे ।अ॒श्विनोँ-बा॒हुभ्याँम् । पू॒ष्णो हस्ताँभ्याम् ॥
अ॒श्विनो॒ र्भैषज्येन, तेजंसे ब्रह्मवर्च॒सा या॒भिषिञ्चामि ॥
दे॒वस्यं त्वा सवितुः प्रस॒वे । अ॒श्विनोँ बा॒हुभ्याँम् । पूष्णो हस्ताँभ्याम् ।
सरंस्वत्यै॒ भैषंज्येन । वी॒र्याया॒न् नाद्यां या॒भिषिंञ्चामि ॥
दे॒वस्यं त्वा सवि॒तुः प्रंस॒वे । अ॒श्विनोँ-बा॒हुभ्याँम् । पूष्णो हस्ताँभ्याम् ।
इन्द्रंस्येन्द्रि॒येण । श्रि॒यै यशसे॒ बला या॒भिषिञ्चामि ॥

च॒वाजिनम्ँ । सोम॒ꣳ॒ राजांनं॒ वरुंण म॒ग्नि म॒न्वारं भामहे ।
आ॒दि॒त्यान् विष्णु॒ꣳ॒ सूर्यँ ब्र॒ह्माणं॑ च बृहस्पतिँम् ।
दे॒वस्यं त्वा सवि॒तुः प्रंस॒वेँऽश्विनोँ-बा॒हुभ्याँ
पू॒ष्णो हस्ताँभ्या॒ꣳ॒ सरंस्वत्यै वा॒चो य॒न्तुर् य॒न्त्रे णा॒ग् नेस्त्वा॒

साम् राँज्ये नाभि षिंञ्चामीन् द्रंस् यत्वा
साम्राँज्ये नाभि षिंञ्चामी
बृहस्पतेँस्त्वा साम्राँज्ये नाभि षिंञ्चामी॥

आयुराशाँस्ते । सुप्रजास् स्तव माशाँस्ते ।
सजात वनस्या माशाँस्ते। उत्तंरां देव यज्या माशाँस्ते।
भूयों हविष्करंण माशाँस्ते । दिव्यं घामा शाँस्ते ।
विश्वं प्रिय माशाँस्ते । यद नेन हविषाऽऽ शाँस्ते ।
तदंश्यात् तदृंध् यात् । तदंस्मै देवारां सन्ताम् ।
तदग्निर् देवो देवेभ्यो वनंते वय मग्नेर् मानुंषाः ।
इष्टं चं वीतं चं, उमे चं नो द्यावां पृथिवि अꣳ हंसःस् पाताम्
इह गतिंर् वामस् येदंचं । नमों देवेभ्यः ॥

द्रुपदा दिवेन् मुंमु चानः । स्विन् नःस् नात्वी मलांदिव।
पूतं पवित्रेंणे वाज्यम्ँ । आपंश् शुन्धन्तु मैनंसः।
भूर्भुवसुवो भूर्भुवसुवो भूर्भुवसुवः ॥

आपो वा इदꣳ सर्वं विश्वां भूतान्यापः प्राणा वा आपः
पशव आपोऽन्न-मापोऽमृंत-मापः सम्राडापों विराडापः
स्वराडाप-श्छन्दाꣳ स्यापो ज्योतिꣳ ष्यापो यजूꣳ ष्याप
स्सत्य माप-स्सर्वा देवता आपो भूर्भुवसुव-राप ओं ॥

11.4 Prashana Mantram

प्राशनं मंत्र जपं कुर्यात्

आप इद्वा उपेषजीः आपो अमी वचातनीः
आप सर्वस्य भेषजीः तास्ते कृण्वन्तु भेषजम्
अकाल मृत्यु हरणम् सर्व व्याधि निवारणम्
सर्व पाप क्षयकरम् वरुण पदोदकम् शुभम्

आ॒म॒या॒वी चिं॑न्वीत। आपो वै भे॑षजम्।
भेष॒जमे॒ वास्मै॑ करोति। सर्व॒ मायु॑रेति।

॥उदकशन्ति मन्त्र पाठः समाप्तः ॥

12 Bagya Sooktam

प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरिन्द्र॑ꣳ हवामहे । प्रा॒तर् मि॒त्रा वरु॑णा प्रा॒त र॒श्विना॑ ।
प्रा॒तर् भगं॑ पू॒षणं॒ ब्रह्म॑ण॒स्पतिं॑ । प्रा॒तस्सोमं॑ मु॒त रु॒द्रꣳ हु॑वेम ॥
प्रा॒त॒र्जितं॒ भग॑मु॒ग्रꣳ हु॑वेम । व॒यं पु॒त्र मदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्त्ता ।
आ॒द् ध्रश् चि॒द्यं मन्य॑मानस् तु॒रश् चि॑त् । राजा॑ चि॒द्यं भगं॑ भ॒क्षीत्याह॑ ॥
भग॒ प्रणे॑त॒र् भग॒ सत्य॑राधः । भगे॒मां धिय॒ मुद॑ व॒ददं॑न्नः ।
भग॒ प्रणो॑ जनय॒गो भि॒रश्वैः॑ । भग॒ प्रनृ भि॑र् नृ॒वन्त॑स् स्याम ॥

उ॒तेदानीं॒ भगं॑वन् तस् स्याम । उ॒त प्रपि॒त्व उ॒त मद् ध्ये॒ अन्नां॑ ।
उ॒तो दि॑ता मघव॒न्थ् सूर्य॑स्य । व॒यं दे॒वानाꣳ॑ सुम॒तौ स्या॑म ॥
भगं॑ ए॒व भगं॑वाꣳ॑ अस्तु रेवाः । तेनं॑ व॒यं भगं॑वन्तस् स्याम ।
तन्त्वां॑ भग॒ सर्व॒ इज्जो॑ हवीमि । स नो॑ भग पुर ए॒ता भं॑ वे॒ह ॥
समं॑द् ध्व॒रायो॒ षसो॑ नमन्त । द॒धि॒क् रावे॑ व॒शुचं॑ये प॒दाय॑ ।
अ॒र्वा॒ची॒नँ वं॑सु॒ विदं॒ भगं॑न्नः । रथं॑ मि॒वाश्वां॑ वा॒जिन॒ आ व॑हन्तु ॥
अश्वां॑ वती॒र् गोम॑तीर् न उ॒षासः॑ । वी॒र व॑ती॒स् सदं॑ मुच्छन्तु भ॒द्राः ।
घृ॒तं दुहा॑ना वि॒श्वतः॒ प्रपी॑नाः ।
यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॒स् सदा॑ नः ॥

13 Go Sooktam

आ गावो॑ अग्मन्नु॒त भ॒द्र-म॑क्रन्न् । सीद॑न्तु गो॒ष्ठे र॒णय॑न्त्व॒स्मे ॥
प्र॒जाव॑तीः पुरु॒रूपा॑ इ॒ह स्युः । इन्द्रा॑य पू॒र्वी रु॒षसो॒ दुहा॑नाः ।
इन्द्रो॒ यज्व॑ने पृण॒ते च॑ शिक्षति । उपेद्द॑दाति॒ न स्वं मु॑षायति ।
भूयो॑भूयो र॒यिमिद॑स्य व॒र्द्धय॑न्न् । अभि॑न्ने खि॒ल्ले निद॑धाति देव॒युं ।
न ता न॑शन्ति॒ न द॑भाति॒ तस्क॑रः ।
नैनां॑ अमि॒त्रो व्यथि॒राद॑धर्षति ।
दे॒वाꣳश्च॒ याभि॒र् यज॑ते॒ ददा॑ति च ।
ज्योगित्ताभि॑ स्सचते॒ गोप॑ति स्स॒ह ॥
न ता अर्वा॑ रे॒णुक॑काटो अश्नुते ।

न सꣳस्कृतत्र-मुपंयन्ति ता अभि ।
उरुगायमभंयं तस्य ता अनुं ।
गावो मर्त्यंस्य विचंरन्ति यज्वंनः ।
गावो भगो गाव इन्द्रों मे अच्छात् । गाव स्सोमंस्य प्रथमस्यं भक्षः ।
इमा या गाव स्स जंनास इन्द्रंः । इच्छामी-द्धृदा मनंसा चिदिन्द्रँ ।
यूयं गांवो मेदयथा कृशञ्चिंत् ।
अश्लीलं चिंत् कृणुथा सुप्रतींकं ॥
भद्रं गृहं कृंणुथ भद्रवाचः । बृहद् वो वयं उच्यते सभासुं ।
प्रजावंती स्सूयवंसꣳ रिशन्तीः । शुद्धा अप स्सुंप्रपाणे पिबंन्तीः ।
मा वं स्तेन ईंशत माऽघशꣳसः । परिं वो हेती रुद्रस्यं वृंज्यात् ।
उपेद-मुंपपर्चंनं । आसु गोषूपंपृच्यतां । उपंर्.षभस्य रेतंसि ।
उपेंन्द्र तवं वीर्येंः ॥

14 Saraswathi Sooktam

इय मंद दाद् रभस मृंणच्युतं दिवोंः दासं वध्र्यश् वायं दाशुषेंः ।
या शश्वंन् तमाच खशदांः वसं पणिं तातेंः दात्राणिं तविषा संरस्वति ॥ १ ॥
इयं शुष्मेंः भिर्बिसखा इंवारु जत्सानुं गिरीणां तंविषे भिंरूर् मिभिः ।
पारा वतघ्नी मवंसे सुवृक्ति भिंस्सरंस्वती मा विंवासे मधी तिभिः ॥ २ ॥

सरंस्वतिदे वनिदो निबंर् हय प्रजां विश्वंस्य बृसंयस्य मायिनः ।
उतक् षितिभ्योऽ वनीं रविन्दो विषमेंभ्यो, अस्रवो वाजिनीवति ॥ ३ ॥
प्रणों देवी सरंस्वती वाजें भिर् वाजिनींवती । धीनामंवित्र्यंवतु ॥ ४ ॥
यस्त्वां देवि सरस्वत् युपब्रूते धनें हिते । इन्द्रं न वृंत्रतूर्ये ॥ ५ ॥
त्वं देंवि सरस्वत् यवा वाजेंषु वाजिनि ।
रदां पूषेवं नः सनिम् ॥ ६ ॥
उतस् यानः सरंस्वती घोरा हिरंण्यवर्तनिः ।
वृत्रघ्नी वंष्टि सुष्टुतिम् ॥ ७ ॥
यस्यां अनन्तो अह्रुंतस् त्वेषश् चंरिष्णुरंर् णवः ।
अमश् चरंति रोरुंवत् ॥ ८ ॥
सानो विश्वा अतिद् विषःस् वसूं रन्या, ऋतावंरी । अतन्नहें वसूर्यः ॥ ९ ॥
उतनः प्रिया प्रियासुं सप्तस् वंसा सुजुंष्टा ।
सरंस्वतीस् तोम्यां भूत् ॥ १० ॥
आपप् रुषी पार्थिंवान् युरुरजों अन्तरिंक्षम् । सरंस्वती निदस्पांतु ॥ ११ ॥
त्रिष धस्थां सप्तधांतु पञ्चं जाता वर्धयंन्ती । वाजेंवाजे हव्यां भूत् ॥ १२ ॥
प्रया मंहिम्ना महिनांसु चेकिंते द्युम्ने भिंरन्या अपसां मपस्तंमा ।
रथं इव बृहती विभ्वनें कृतो पस्तुत्यां चिकि तुषा सरंस्वती ॥ १३ ॥
सरंस्वत् यभिनों नेषिवस्यो मापंस् फरीः पयंसा मान आधंक् ।
जुषस् वंनः सख्या वेश्यां चमात् वत् क्षेत्राण् यरंणानि गन्म ॥ १४ ॥

प्रक्षो दंसा॒ धायंसा सस्र एषा सरंस्वती धरुण॒ मायंसी॒पूः ।
प्र॒बा बंधाना र॒थ्येँव याति॒ विश्वाँ अ॒पो मंहि॒ना सिन्धुंर॒न्याः ॥ १५ ॥
एकाँ चेत॒त् सरंस्वती न॒दीनां॒ शुचिँर् य॒ती गि॒रिभ्य॒ आसं मु॒द्रात् ।
रा॒यश् चेतँन्ती॒ भुवंनस्य॒ भूरेँर् घृ॒तं पयोँ दुदुहे॒ नाहुंषाय ॥ १६ ॥
स वाँवृधे॒ नर्यो॒ योषंणासु॒ वृषा॒ शिशुँर्वृष॒भो य॒ज्ञियाँसु ।
स वा॒जिनँ म॒घवंद्भ्यो दधाति॒ वि सा॒तयेँ त॒न्वँ मामृजीत ॥ १७ ॥
उ॒त स्या नः॒ सरंस्वती जुषा॒णोपं श्रवत्सु॒भगाँ य॒ज्ञे अ॒स्मिन् ।
मि॒तज्ञुंभिर्नम॒स्यैँरिया॒ना रा॒या यु॒जा चि॒दुत्तंरा॒ सखिंभ्यः ॥ १८ ॥
इ॒मा जुह्वाँना यु॒ष्मदा नमोँभिः प्रति॒ स्तोमँ सरस्वति जुषस्व ।
तव॒ शर्मँन्प्रि॒यतंमे॒ दधाँना॒ उपं स्थेयाम शर॒णं न वृ॒क्षम् ॥ १९ ॥
अ॒यमुं ते सरस्वति॒ वसिंष्ठो॒ द्वाराँवृ॒तस्यं सुभगे॒ व्याँवः ।
वर्धँ शुभ्रे स्तुव॒ते राँसि॒ वाजांन्यू॒यं पाँत स्व॒स्तिभिः॒ सदाँ नः ॥ २० ॥
–(ऋ।वे।७।९६)
बृ॒हदुं गायिषे॒ वचोँऽसु॒र्याँ न॒दीनाँम् ।
सरंस्वती॒मिन्मंहया सुवृ॒क्तिभि॒स्स्तोमैँर्वसिष्ठ॒ रोदंसी ॥ २१ ॥
उ॒भे यत्तेँ महि॒ना शुंभ्रे॒ अन्धंसी अधिक्षि॒यन्तिं पू॒रवंः ।
सा नोँ बोध्यवि॒त्री म॒रुत्संखा॒ चोद॒ राधोँ म॒घोनाँम् ॥ २२ ॥
भ॒द्रमिद्भ॒द्रा कृंणव॒त्सरंस्व॒त्यकंवारी चेतति वा॒जिनीँवती ।
गृ॒णा॒ना जंमदग्नि॒वत्स्तुंवा॒ना चं वसिष्ठ॒वत् ॥ २३ ॥
ज॒नी॒यन्तो॒ न्वग्रंवः पुत्री॒यन्तंः सु॒दानंवः ।
सरंस्वन्तं हवामहे ॥ २४ ॥
ये तेँ सरस्व ऊ॒र्मयो॒ मधुंमन्तो घृत॒श्चुतंः ।

तेभिर्नोऽविता भव ॥ २५ ॥
पीपिवांसं सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः ।
भक्षीमहि प्रजामिषम् ॥ २६ ॥
अम्बितमे नदीतमे देवितमे सरस्वति ।
अप्रशस्ता इव स्मसि प्रशस्तिमम्ब नस्कृधि ॥ २७ ॥
त्वे विश्वा सरस्वति श्रितायूंषि देव्याम् ।
शुनहोत्रेषु मत्स्व प्रजां देवि दिदिड्ढि नः ॥ २८ ॥
इमा ब्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीवति ।
या ते मन्म गृत्समदा ऋतावरि प्रिया देवेषु जुह्वति ॥ २९ ॥
पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
यज्ञं वष्टु धियावसुः ॥ ३० ॥
चोदयित्री सूनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् ।
यज्ञं दधे सरस्वती ॥ ३१ ॥
महो अर्णः सरस्वती प्र चेतयति केतुना ।
धियो विश्वा वि राजति ॥ ३२ ॥
सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने ।
सरस्वतीं सुकृतो अह्वयन्त सरस्वती दाशुषे वार्यं दात् ॥ ३३ ॥
सरस्वति या सरथं ययाथ स्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।
आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयस्वानमीवा इष आ धेह्यस्मे ॥ ३४ ॥
सरस्वतीं यां पितरो हवन्ते दक्षिणा यज्ञमभिनक्षमाणाः ।
सहस्रार्घमिलो अत्र भागं रायस्पोषं यजमानेषु धेहि ॥ ३५ ॥
आ नो दिवो बृहतः पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम् ।

हवं॑ दे॒वी जु॑जुषा॒णा घृ॒ताचीं॑ श॒ग्मां नो॒ वाच॑मुश॒ती शृ॑णोतु ॥ ३६ ॥
रा॒काम॒हं सु॒हवां॑ सुष्टु॒ती हु॑वे शृणोतु॑ नः सु॒भगा॒ बोध॑तु॒ त्मनां॑ ।
सीव्य॒त्वपः॑ सू॒च्याच्छि॑द्यमानया॒ ददा॑तु वी॒रं श॒तदा॑यमु॒क्थ्यम्॑ ॥ ३७ ॥
यास्ते॑ राके सुम॒तयः॑ सु॒पेश॑सो॒ याभि॒र्ददा॑सि दा॒शुषे॒ वसू॑नि ।
ताभि॑र्नो अ॒द्य सु॒मना॑ उ॒पाग॑हि सहस्रपो॒षं सु॑भगे॒ ररा॑णा ॥ ३८ ॥
सिनी॑वालि॒ पृथु॑ष्टुके॒ या दे॒वाना॒मसि॒ स्वसा॑ ।
जु॒षस्व॑ ह॒व्यमाहु॑तं प्र॒जां दे॑वि दिदिड्ढि नः ॥ ३९ ॥
या सु॑बा॒हुः स्व॑ङ्गु॒रिः सु॒षूमा॑ बहु॒सूव॑री ।
तस्यै॑ वि॒श्पत्न्यै॑ ह॒विः सि॑नीवा॒ल्यै जु॑होतन ॥ ४० ॥
या गु॒ङ्गूर्या सि॑नीवा॒ली या रा॒का या सर॑स्वती ।
इ॒न्द्रा॒णीम॑ह्व ऊ॒तये॑ वरुणा॒नीं स्व॒स्तये॑ ॥ ४१ ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

15 Gosha Shanthi

शन्नो॒ वातः॑ पवतां मात॒ रिश्वा॒ शन्न॑स् तपतु॒ सूर्यः॑ ।
अहा॑नि॒ शं भ॑वन्तु न॒श् शꣳ रात्रिः॒ प्रति॑ धियतां ॥
शमु॒ षानो॒ व्यु॑च् छतु॒ शमा॑ दि॒त्य उदे॑ तुनः ।
शि॒वा न॒श् शन्त॑ मा भव सुमृ डी॒का सर॑स्वति ।
माते॒ व्योम॑ स॒न्दृशि॑ ॥
इडा॑यै॒ वास् त्व॑सि वास्तु॒ मद्वा॑स् तु॒मन्तो॑ भूयास् म॒मा

वास्तोँश् छिथ्स्म ह्यवा॒स्तुस् सभूं॑या॒त्
योँऽस् मान् द्वेष्टि॒ यंचं॑ व॒यं द्वि॒ष्मः ॥
प्र॒ति॒ष् ठाऽसिं प्रति॒ष् ठावं॑न्तो भूयास् म॒मा प्रं॑ति॒ष् ठायाँ
छिथ्स्म ह्य प्रति॒ष् ठस्स भूं॑या॒त्
योँऽस् मान् द्वेष्टि॒ यंचं॑ व॒यं द्वि॒ष्मः ॥
आवा॑तु वाहि भेष॒जवँ॒ विवा॑त वाहि॒ यद् रपः॑ ।
त्वꣳहि वि॒श्व भे॑षजो दे॒वानाँ॑ दू॒त ईय॑से ॥
द्वावि॒मौ वातौ वात॒ आ सिन्धो॒रा प॑रा॒ वतः॑ ।
दक्षं॑ मे, अ॒न्य आ॒वातु॒ परा॒ऽन्यो वा॑तु॒ यद् रपः॑ ॥
यद॒दो वा॑त ते गृ॒हेऽ मृत॑स्य नि॒धिर् हि॒तः ।
ततो॑ नो देहि जी॒वसे॒ ततो॑ नो धेहि भेष॒जं ।
ततो॑ नो॒ मह॒ आव॑ह॒ वात॒ आवा॑तु भेष॒जं ॥
शं॒ भूर्म॑ यो॒भुर्नो॑ हृ॒दे प्रण॒ आयुꣳषि तारिषत् ।
इन्द्र॑स्य गृ॒होऽसि॒ तं त्वा॒ प्र॑पद्ये॒ सगु॒स् साश्वः॑ ।
स॒ह यन्मे॒ अस्ति॒ तेन॑ ॥
भूः प्रप॑द्ये॒ भुवः॒ प्रप॑द्ये॒ सुवः॒ प्रप॑द्ये॒ भूर्भुव॒स्सुवः॒ प्रप॑द्ये
वा॒युं प्रप॒द्येऽनाँ॑र्त्तां दे॒वतां॒ प्रप॒द् येऽश्मां नमाख॒णं प्रप॑द्ये
प्र॒जाप॑तेर् ब्रह्म को॒शं ब्रम॒ प्रप॑द्य॒ ओं प्रप॑द्ये ॥
अ॒न्तरि॑क्षं म उ॒र्वन्तरं॑ बृ॒ह द॒ग् नयः॒ पर्व॑ ताश्च॒य या॒वातः॑
स्व॒स्त्या स्वस्ति॒ मान्तयाँ॑ स्व॒स्त्या स्व॑स्ति॒ मान॑ सानि ॥
प्राणां॑ पानौ मृ॒त्योर्मा॑ पात॒ं प्राणां॑ पानौ॒ मा मां॑ हाशिष्ठं॒ मयि॑
मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॒ग्नि स्तेजो॑ दधातु॒ मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्रं॑

इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु ॥
द्युभि रत्युभिः परिपात मस्मान रिष्टे भिरश् विना सौभं गेभिः ।
तन्नो मित्रो वरुणो माम हन्ता मदितिः सिन्धुः पृथिवी, उतद्यौः ॥
कया नश्चित्र आभुव दूती सदा वृधस् सखा ।
कया शचिष् ठया वृता ॥

कस्त्वा सत्यो मदानां मꣳ हिष्ठो मथ्स दन्धसः ।
दृढा चिदा रुजे वसु ॥
अभी षुणस् सखीना मविता जरि त्रेणां । शतं भवास् यूतिभिः ॥
वयस् सुपर्णा, उपसे दुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधं मानाः ।
अपद् ध्वान्त मूर् णुहि पूर्द्धि चक्षुर् मुमुग् ध्यस्मान् निध येव बध्दान् ॥
शन्नो देवी रभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शाँय्यो रभिस्र वन्तुनः ॥
ईशाना वार् याणां क्षयन्तीः चर्ष णीनां । अपो याचामि भेषजं ॥
सुमित्रान आप ओषधयस् सन्तु दुर् मित्रास् तस्मै
भुयासुर् योऽस्मान् द्वेष्टि यंचं वयं द्विष्मः ॥
आपो हिष्ठा मयोभुवस् तानं ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ।
यो वः शिवतमो रसस् तस्य भाजय तेह नः । उशतीरिव मातरः ।
तस्मा अरं गमामवो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा चनः ॥
पृथिवी शान्ता साऽग्निना शान्ता सा मे शान्ता शुचꣳ शमयतु ।
अन्तरिक्षꣳ शान्तं तद् वायुना शान्तं तन्मे शान्तꣳ शुचꣳ शमयतु ।

द्यौः शान्ता साऽऽदित्येन शान्ता सा मे शान्ता शुचꣳ शमयतु ॥

पृथि॒वी शान्तिं॑ र॒न्तरि॑क्ष॒ꣳ शान्ति॒र् द्यौर्श् शान्ति॒र् दिशः॒ शान्तिं॑
रवान्त रदि॒शाः शान्तिं॑ र॒ग्निश् शान्तिं॑र्
वा॒युश् शान्तिं॑ रादि॒त्यश् शान्तिं॑श् च॒न्द्रमा॒श् शान्ति॒र्
नक्षं॑त्राणि॒ शान्ति॒ रापः॒श् शान्ति॒ रोषं॑धय॒श् शान्ति॒र् वन॒स्पतं॑य॒श् शान्ति॒र्
गौश् शान्तिं॑ र॒जा शान्ति॒ रश्व॒श् शान्तिः॒ पुरु॑ष॒श् शान्ति॒र् ब्रम॒ शान्तिं॑र्
ब्राह्म॒णश् शान्ति॒श् शान्तिं॑ रे॒व शान्ति॒श् शान्तिं॑र् मे, अस्तु शान्तिः॥
तया॒ऽहꣳ शा॒न्त्या सं॑र्व शा॒न्त्या मह्यं॑ द्वि॒पदे॒ चतु॑ष्पदे च॒
शान्तिं॑ करोमि॒ शान्तिं॑र्मे, अस्तु॒ शान्तिः॑ ॥
एह॒ श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒ धृतिं॑श्च॒ तपो॑ मे॒धा प्र॑ति॒ष्ठा श्र॒द्धा स॒त्यं
धर्मं॑श् चै॒तानि॒ मोत् तिं॑ष्ठन्त॒ मनूत् तिं॑ष्ठन्तु॒ मामा॒ꣳ श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒
धृतिं॑श्च॒ तपो॑ मे॒धा प्र॑ति॒ष्ठा श्र॒द्धा स॒त्यं धर्मं॑श् चै॒तानिं॑ मा॒ मा हा॑सिषुः ॥
उदायु॑षा स्वा॒युषो दोषं॑ धीना॒ꣳ रसे॒नोत्
प॒र्जन्य॑स्य॒ शुष्मे॒ णोद॑स्था म॒मृताꣳ॒ अनु॑ ॥
तच् चक्षु॑र् दे॒वहि॑तं पु॒रस्ता॑त् शु॒क्र मु॒च्चर॑त् ॥
पश्ये॑म श॒रद॑श्श॒तं जीवे॑म श॒रद॑श्श॒तं नन्दा॑म श॒रद॑श्श॒तं
मोदा॑म श॒रद॑श्श॒तं भवा॑म श॒रद॑श्श॒तꣳ शृ॒णवा॑म श॒रद॑श्श॒तं
प्रब्र॑वाम श॒रद॑श्श॒त मजी॑तास् याम श॒रद॑श्श॒तं जोक्च॒ सूर्यं॑ दृ॒शे ॥
य उद॑गान् मह॒तोऽर् णवा॑न् वि॒ब्राजं॑ मानस् सरि॒ रस्य॒ मद् ध्या॒थ् समा॑
वृष॒भो लो॑हिता॒क् षस् सूर्यो॑ विप॒श् चिन् मन॑सा पुनातु ॥
ब्रह्म॑ण॒श् चोत॑न्यसि॒ ब्रह्म॑ण आ॒णीस्थो॒ ब्रह्म॑ण आ॒व प॑नमसि धारि॒तेयं
पृ॑थि॒वी ब्रह्म॑णा म॒हि धा॑रि॒ तमे॑ नेन म॒हद॒न् तरि॑क्षं दि॒वं दा॑धार पृथि॒वीꣳ
सदे॑वाय् यद॒हँ वेद॒ तद॒हं धा॑रयाणि॒ मामद् वेदोऽधि॒ विस् र॑सत् ।

मे॒धा॒ म॒नी॒षे माविं शताꣳ स॒मीचीं भू॒तस्य॒ भव्य॒स् यावंरुद् ध्यै॒ सर्व॒ मायुंर याणि॒ सर्व॒ मायुंर याणि ॥
आ॒भिर् गी॒र् भिर् यदतोंन ऊ॒न माप्यांय यह रिवो॒ वर्द्धंमानः ।
य॒दा स्तो॒ तृभ्यो॒ महिं गो॒त्रा रु॒जासिं भूयिष् ठ॒भाजो॒ , अधंते श्याम ।
ब्रह्म॒ प्रावां दिष्म॒ तन्नो॒ माहां सीत् ॥
॥ ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः ॥

16 Pancha Shanthi

शं नों मि॒त्रः शं वरुंणः । शं नों भवत्वर्य॒मा ।
शं न॒ इन्द्रो॒ बृह॒स्पतिः । शं नो॒ विष्णुंरुरुक्र॒मः ।
नमो॒ ब्रह्मंणे । नमंस्ते वायो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मांसि ।
त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मं वदिष्यामि । ऋ॒तं वंदिष्यामि ।
स॒त्यं वंदिष्यामि । तन्मामंवतु । तद्व॒क्तारंमवतु ।
अवंतु॒ माम् । अवंतु व॒क्तारम्ँ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः ॥ 1 ॥

शं नों मि॒त्रः शं वरुंणः । शं नों भवत्वर्य॒मा ।
शं न॒ इन्द्रो॒ बृह॒स्पतिः । शं नो॒ विष्णुंरुरुक्र॒मः ।
नमो॒ ब्रह्मंणे । नमंस्ते वायो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मांसि ।
त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मावांदिषम् । ऋ॒तमंवादिषम् ।

स॒त्यमंवादिषम् । तन्मामांवीत् । तद्व॒क्तारंमावीत् ।
आवी॒न्माम् । आवीँद्व॒क्तारम्ँ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः ॥ 2 ॥

ॐ स॒ह नांववतु । स॒ह नौं भुनक्तु । स॒ह वी॒र्यँ करवावहै ।
ते॒ज॒स्विना॒वधीं॑तमस्तु॒ मा विंद्विषा॒वहैँ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः ॥ 3 ॥

नमों वा॒चे याचों दि॒ता या चानुं दिता॒
तस्यैं वा॒चे नमो॒ नमों वा॒चे नमों वा॒चस्
पतंये॒ नम॒ ऋषिंभ्यो मन्त्र॒ कृद्भ्यो॒
मन्त्रं पतिभ्यो॒ मामा मृषंयो मन्त्र॒ कृतों मन्त्र॒ पतंय॒:
परां दु॒र्माऽह मृषीँन् मन्त्र॒ कृतों
मन्त्र॒ पती॒न् परांदाँ वैश्व देवीँ वाचं
मुद्यासꣳ शि॒वा मदंस् ता॒ञ्जुष्
टाँ देवेभ्य॒: शर्मं मे॒ द्यौः शर्मं पृथि॒वी शर्म॒ विश्वं मि॒दं जगंत् ।
शर्मं च॒न्द्रश्च॒ सूर्यंश्च॒ शर्मं ब्रह्म प्रजाप॒ती ।
भू॒तँ वंदिष्ये॒ भुवंनँ वदिष्ये॒ तेजों वदिष्ये॒ यशों वदिष्ये॒ तपों वदिष्ये॒
ब्रह्मं वदिष्ये स॒त्यँ वंदिष्ये॒ तस्मां अ॒हमि॒द-मुंप॒स्तरंण॒-मुपंस्तृण उप॒स्
तरंणं मे प्र॒जायैं पशू॒नां भूंया दुप॒स्तरंण
म॒हं प्र॒जायैं पशू॒नां भूंया सं॒प्राणां पानौ
मृ॒त्योर् मांपात॒ं प्राणां पानौ॒ मा मां हा

सिष्टं मधु मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु वक्ष्यामि मधु
वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासꣳ शुश्रूषेण्याँ
मनुष्येँभ्यस्तं मां देवा अवन्तु शोभायैं पितरोऽनुमदन्तु ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ 4 ॥

ओं तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञायं ।
गातुं यज्ञपतये । दैवीँः स्वस्तिरस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।
शन्नो अस्तु द्विपदेँ । शं चतुष्पदे ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ 5 ॥

17 Ashirvada Mantraha

17.0.1 TS 3-2-8-4, 3-2-8-5

प्रीणात्यस्मे देवासो वपुषे चिकित्सत यमाशिरा दम्पती वाममश्नुतः ।
पुमान् पुत्रो जायते विन्दते वस्वथ विश्वे अरपा एधते गृहः ॥
आशीर्दाया दम्पती वाममश्नुतामरिष्टो रायः सचताꣳ समोकसा ।
य आऽसिंचथ् सं दुग्धं कुम्भ्या सहेष्टेन यामन्नमतिं जहातु सः ॥
सर्पिर्ग्रीवी
पीवर्यस्य जाया पीवानः पुत्रा अकृशासो अस्य ।
सहजानिर्यः सुमखस्यमान इन्द्रायाऽऽशिरꣳ सह कुम्भ्याऽदात् ॥

आ॒शीर्म॒ ऊर्जमु॒त सु॑प्रजा॒स्त्वमिषं॑ दधातु॒ द्रवि॑णꣳ॒ सव॑र्चसं ।
सं॒जय॒न् क्षेत्रा॑णि॒ सह॑सा॒ऽहमि॑न्द्र कृण्वा॒नो अ॒न्याꣳ अध॑रान्थ्स॒पत्नान्॑ ॥

17.0.2 TB 3-3-10-3, 3-3-10-4

आ॒शिष॑मे॒वैतामाशा॑स्ते पूर्णपा॒त्रे । अ॒न्त॒तो॑ऽनु॒ष्टुभा॑ ।
चतु॑ष्प॒द्वा ए॒तच्छन्द॒ः प्रति॑ष्ठितं॒ पत्नि॑यै पूर्णपा॒त्रे भ॑वति ।
अ॒स्मिन्ँलो॒के प्रति॑तिष्ठा॒नीति॑ । अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्रति॑तिष्ठति ।
अथो॒ वाग्वा अ॑नु॒ष्टुक् । वाङ्मि॑थु॒नम् ।
आपो॒ रेतः॑ प्र॒जन॑नम् ।
ए॒तस्मा॒द्वै मि॑थु॒नाद्-वि॒द्योत॑मानः स्त॒नय॑न् वर्.षति ।
रेतः॑ सि॒ञ्चन्न् ।
प्र॒जाः प्र॑ज॒नयन्न्॑ ॥ यद्वै य॒ज्ञस्य॒ ब्रह्म॑णा यु॒ज्यते॑ ।
ब्रह्म॑णा॒ वै तस्य॑ विमो॒कः । अ॒द्भिः शान्तिः॑ ।
विमु॑क्तं॒ँवा ए॒तर्.हि॒ योक्त्रं॒ ब्रह्म॑णा ।
आ॒दायै॑न॒त्पत्नीं॑ स॒हाप उप॑गृह्णीते॒ शान्त्यै॑ । अ॒ञ्ज॒लौ पू॑र्णपा॒त्र-मान॑यति ।
रेत॑ ए॒वास्यां॑ प्र॒जां द॑धाति । प्र॒जया॒ हि म॑नु॒ष्यः॑ पू॒र्णः ।
मुखं॒ँविमृ॑ष्टे । अ॒व॒भृ॒थस्यै॒व रू॒पं कृ॒त्वोत्ति॑ष्ठति ॥

17.0.3 TB 3-9-11-3, 3-9-11-4

गो॒मृ॒ग॒क॒ण्ठेनं प्रथ॒मा-माहु॑तिं जुहोति ।
प॒शवो॒ वै गो॑मृ॒गः । रु॒द्रो॑ऽग्निः स्विं॑ष्ट॒कृत् ।
रु॒द्रादे॒व प॒शून॒न्तर्द॑धाति । अथो॒ यत्रै॒षा-ऽऽहु॑तिर्. हू॒यते॑ ।
न तत्रं॑ रु॒द्रः प॒शून॒भिम॑न्यते ॥
अ॒श्व॒श॒फेनं द्वि॒तीया॒-माहु॑तिं जुहोति । प॒शवो॒ वा एक॑शफम् ।
रु॒द्रो॑ऽग्निः स्विं॑ष्ट॒कृत् । रु॒द्रादे॒व प॒शू-न॒न्तर्द॑धाति ।
अथो॒ यत्रै॒षा-ऽऽहु॑तिर्. हू॒यते॑ । न तत्रं॑ रु॒द्रः प॒शू-न॒भिम॑न्यते ॥
अ॒य॒स्मये॑न कम॒ण्डलु॑ना तृ॒तीया॑म् ।
आहु॑तिं जुहोत्याया॒स्यो॑ वै प्र॒जाः । रु॒द्रो॑ऽग्निः स्विं॑ष्ट॒कृत् ।
रु॒द्रादे॒व प्र॒जा अ॒न्तर्द॑धाति । अथो॒ यत्रै॒षा-ऽऽहु॑तिर्. हू॒यते॑ ।
न तत्रं॑ रु॒द्रः प्र॒जा अ॒भिम॑न्यते ॥

17.0.4 EK 1-11-1

अप॑श्यं त्वा॒ मन॑सा॒ चेकि॑तानं॒ तप॑सो जा॒तं तप॑सो॒ विभू॑तम् ।
इ॒ह प्र॒जामि॒ह र॒यिꣳ रराण॒: प्रजा॑यस्व प्र॒जया॑ पुत्रकाम ॥
अप॑श्यं त्वा॒ मन॑सा॒ दीद्ध्या॑ना॒ꣳ स्वाया॑ त॒नूꣳ ऋ॒त्विये॒ नाथ॑मानाम् ।
उप॒ मामु॒च्चा यु॑व॒तिर् बुभू॑या॒: प्रजा॑यस्व प्र॒जया॑ पुत्रकामे ॥

17.0.5 TS 5-4-12-3

सर्व॒स्याऽऽप्त्यै॒ सर्वं॑स्य॒ जित्यै॒ सर्वं॑मे॒व तेनाँ॑ऽऽप्नोति॒
सर्वं॑ जयति ॥

17.0.6 TB 2-4-7-1, 2-4-7-2

आयु॑ष्मन्तं॒ँवर्च॑स्वन्तम् ।
अथो॒ अधि॑पतिँवि॒शाम् ।
अ॒स्याः पृ॑थि॒व्या अद्ध्य॑क्षम् । इ॒ममि॑न्द्र वृष॒भं कृ॑णु ॥

17.0.7 TB 1-2-1-19, 1-2-1-20

पू॒ष्णः पोषे॑ण॒ मह्यँ॑म् ।
दी॒र्घा॒यु॒त्वाय॑ श॒तशा॑रदाय ।
श॒तꣳ श॒रद्भ्य॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से ।
जी॒वात्वै पुण्या॑य ॥

17.0.8 TB 2-7-14-3

ए॒तेन॒ वै दे॒वा जैत्वा॑नि जि॒त्वा ।
यं काम॒-मका॑मयन्त॒ तमाँ॑प्नुवन्न् ।

यं कामं का॒मय॑ते । तमे॒तेना॑प्नोति ॥

17.0.9 TB 3-1-1-12

पृ॒थ्वी सु॒वर्चा॑ युव॒तिः स॒जोषाः॑ । पौ॒र्ण॒मा॒स्युद॑गा॒-च्छोभ॑माना ।
आ॒प्या॒यय॑न्ती दुरि॒तानि॒ विश्वा॑ ।
उ॒रुं दुहा॒ँयज॑मानाय य॒ज्ञम्

17.0.10 TB 3-1-2-1

ऋ॒द्ध्यास्म॑ ह॒व्यैर्-नम॑सोप॒ सद्य॑ । मि॒त्रं दे॒वं मि॑त्र॒धेय॑न्नो अस्तु ।
अ॒नू॒रा॒धान्. ह॒विषा॑ व॒र्द्धय॑न्तः । श॒तं जी॑वेम श॒रदः॒ सवी॑राः ॥

17.0.11 TB 3-1-2-7

क्ष॒त्रस्य॒ राजा॒ वरु॑णोऽधिरा॒जः । नक्ष॑त्राणाꣳ श॒तभि॑ष॒ग् वसि॑ष्ठः ।
तौ दे॒वेभ्यः॑ कृणुतो दी॒र्घमायुः॑

17.0.12 TS 2-4-14-1

नवो॑नवो भवति॒ जाय॑मा॒नोऽह्ना॑ं के॒तुरु॒षसा॑मे॒त्यग्रे॑ ।
भा॒गं दे॒वेभ्यो॒ वि द॑धात्या॒यन् प्र च॒न्द्रमा॑स्तिरति दी॒र्घमायुः॑ ॥

17.0.13 Text from Vishnu Sooktam

पर्या॑प्त्या॒ अनं॑न्तरायाय॒ सर्वं॑स्तोमोऽति
रा॒त्र उ॑त्त॒म महं॑र्भवति सर्व॒स्याप्त्यै॒ सर्वं॑स्य॒
जित्त्यै॒ सर्वं॑मे॒व तेना॑प्नोति॒ सर्वं॑ जयति ॥

17.0.14 TS 2-3-11-5

श॒तमा॑नं भवति श॒तायुः॒ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॒ये
प्रति॑ तिष्ठ॒त्यथो॒ खलु॒ यावं॑ती॒ः

17.0.15 EK 1-9-3

सु॒म॒ङ्ग॒लीरि॒यँव॒धूरि॒माꣳ सं॑मेत॒ पश्य॑त ।
सौभा॑ग्यम॒स्यै द॒त्वायाथास्तं॒ँविपरे॑तन ॥

17.0.16 EK 1-4-1

इ॒मां त्वमि॑न्द्र मीढ्वः सुपु॒त्राꣳ सु॒भगां॑ कुरु (कृणु) ।
दशा॑स्यां पु॒त्रानाधे॑हि॒ पति॑मेकाद॒शं कृ॑धि ॥ 6 ॥

17.0.17 Rig Veda Sri Suktam Kila

श्रीर्वर्चस्वमायुष्यमारोग्यमाविधाच्छोभमानं महीयते।
धनं धान्यं पशुं बहुपुत्रलाभं शतसंवत्सरं दीर्घमायुः ॥35॥

17.0.18 Parishista Mantraha

शतं जीव शरदो वर्धमान इत्य मिथिकमो भवति शत मिति
शतं धीर्ग मायुर् मरुत येना वर्थ यन्थि शतमे न मेव
शथार्थ् मानं भवथि शत मनन्थं भवथि शतं ऐश्वर्यं भवथि
शथमिथि शतं दीर्घमायुः

17.0.19 TB 1-8-9-1

श॒तमा॑नो भवति श॒तक्ष॑रः ( ) । श॒तायुः॒ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः ।
आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॒ये प्रति॑ तिष्ठति । आयु॒र्वै हिर॑ण्यम् ।
आ॒यु॒ष्यां॑ ए॒वैन॑-म॒भ्यति॑ क्षरन्ति । तेजो॒ वै हिर॑ण्यम् ।
ते॒ज॒स्यां॑ ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ क्षरन्ति । वर्चो॒ वै हिर॑ण्यम् ।
व॒र्च॒स्यां॑ ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ क्षरन्ति ॥

17.0.20 TB 3-8-15-3

श॒ताय॒ स्वाहेत्यांह ।
श॒तायु॒र्वै पुरु॑षः श॒तवी॑र्यः । आयु॑रे॒व वी॒र्य॑मवरुन्धे ।
स॒हस्रा॑य॒ स्वाहेत्यांह । आयु॒र्वै स॒हस्र॑म् । आयु॑रे॒वा-वरुन्धे ॥
सर्व॑स्मै॒ स्वाहेत्यांह । अप॑रिमितमे॒वावरुन्धे ॥

17.0.21 TB 3-11-9-8

ते॒ज॒स्वी य॑श॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी स्या॒मिति॑ ।
प्राङाहोतु॒र्द्विष्ण्या॒-दुथ्स॑र्पेत् । येयं प्रागा॒द् यश॑स्वती ।
सा मा॒ प्रोर्णो॑तु । तेज॑सा॒ यश॑सा ब्रह्मवर्च॒सेनेति॑ ।
ते॒ज॒स्व्येव॑ य॑श॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति ॥

17.0.22 TB 3-7-1-1, 3-7-1-2

सर्वा॒न्. वा ए॒षोऽग्नौ कामा॒न् प्रवे॑शयति ।
यो॑-ऽग्नीनं॑न्वा॒धाय॑ व्र॒तमु॒पैति॑ ।
स यदनि॑ष्ट्वा प्रया॒यात् । अका॑मप्रीता एनं॒ कामा॒ नानु॒ प्रया॑युः ।
अ॒ते॒जा अ॑वी॒र्यः॑ स्यात् । स जु॑हुयात् । तुभ्यं॒ ता अ॑ङ्गिरस्तम ।
विश्वाः॑ सुक्षि॒तयः॒ पृथ॑क् । अग्ने॒ कामा॑य येमिर॒ इति॑ ।
कामा॑ने॒वास्मि॑न् दधाति ।

कामंप्रीता एनं॒ कामा॒ अनु॒प्रयां॑न्ति । ते॒ज॒स्वी वी॒र्यां॑वान् भवति ॥

17.0.23 TB 2-6-4-6

सि॒ꣳहस्य॒ लोम॒ त्विषिं॑-रिन्द्रि॒याणि॑ ॥
अङ्गा॑न्या॒त्मन्-भि॒षजा॒ तद॒श्विना॑ । आ॒त्मान॒मङ्गै॒ः समं॑धा॒थ् सर॑स्वती ।
इन्द्र॑स्य रू॒पꣳ श॒तमा॑न॒मायुः॑ ।

17.0.24 TB 2-3-2-4, 2-3-2-5

प॒शुभ्योऽधीन्द्र॑म् ।
तदिन्द्रं॒ँयशं॑ आर्च्छत् । तदे॑नं॒ नाति॒ प्राच्य॑वत ।
इन्द्र॑ इव यश॒स्वी भ॑वति ।

17.0.25 TS 1-6-1-1

सं त्वा॑ सिञ्चामि॒ यजु॑षा प्र॒जामायु॒र्द्धनं॑ च ।

17.0.26 TB 3-12-5-4, 3-12-5-5

ए॒तैरायु॑ष्कामः । प्र॒जाप॒शुका॑मो वा
पु॒रस्ता॒-द्दश॑होतार॒-मुद॑ञ्च॒-मुप॑दधाति यावत्प॒दं ।

हृद॑यं॒ँयजु॑षी॒ पत्न्यौ॑ च । द॒क्षि॒ण॒तः प्राञ्चं॒ चतु॑र्.होतारं ।
प॒श्चादुद॑ञ्चं॒ पञ्च॑होतारं । उ॒त्त॒र॒तः प्राञ्च॒ꣳ षड्हो॑तारं ।तैत्तिरीय ब्राह्मणम्
उ॒परि॑ष्टा॒त् प्राञ्चꣳ स॒प्तहो॑तारं । हृद॑यं॒ँयजूꣳषि॒ पत्न्य॑श्च ।
य॒था॒व॒का॒शं ग्रहान्॑ । य॒था॒व॒का॒शं प्र॑तिग्र॒हान्॒लो॑कं पृ॒णाश्च॑ ।
सर्वा॑ हास्यै॒ता दे॒वताः॑ प्री॒ता अ॒भीष्टा॑ भवन्ति ।

17.0.27 TB 3-10-1-1

रो॒च॒नो रोच॑मानः-शोभ॒नः-शोभ॑मानः क॒ल्याणः॑ ॥